T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 781
KARAR NO : 2014 / 894
KARAR TR : 13.10.2014

ÖZET : Evvelce SSK'lı olarak çalışmakta iken 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra T.C. Emekli Sandığına tabi statüye giren ve halen Diş Hekimliği Fakültesi'nde röntgen teknisyeni olarak görev yapan davacının, fiili hizmet süresi zammından yararlanması istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : R.B.
Vekilleri : Av. İ.A. & Av.S.B.
Davalılar : 1.Ege Üniversitesi Rektörlüğü (Adli ve İdari Yargıda)
Vekili : Av. S.A.B.
2.Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı (İdari Yargıda)
Vekili : Av.Z.Ö.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Radyoloji Teknikeri olarak Röntgen ünitesinde görev yaptığını, radyoaktif ve radyoiyonizan maddelerle bilfiil iştigal eden davacının fiili hizmet süresi zammından yararlandırılmayıp bu kapsamdaki çalışmalarının ilgili kuruma bildirilmediğini, davacının davalı idareye 27.01.2012 tarih ve 2690 sayılı dilekçeyle müracaat ederek 5510 sayılı Kanun'un 40.maddesi kapsamında fiili hizmet süresi zammından yararlandırılması talebinde bulunduğunu, ancak davacının talebine herhangi bir cevap verilmediğini belirterek, davacının fiili hizmet zammından faydalanması gerektiğinin tespitine, dava tarihinden geriye doğru beş yıl için davacının ilgili birimde çalışmaya başladığı tarihten itibaren ödenmeyen fiili hizmet süresi zammından yararlandırılmasına karar verilmesi istemi ile adli yargı yerinde dava açmıştır.

İzmir 8.İş Mahkemesi: 24.01.2013 tarih ve 2012/185 Esas, 2013/12 Karar sayılı kararı ile: "5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunun 1.maddesine göre İş Mahkemeleri İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle işveren veya işveren vekilleri arasından iş akdinden veya iş kanununa dayanan her türlü hak ve iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözüm yeridir. Somut olayda dosyaya örneği sunulan davacının iş yeri dosyası kapsamına nazaran 02.03.2005 tarihinde davacının çalışmaya başladığı, 657 sayılı devlet memurları kanununun 4.maddesi kapsamında memur kadrosunda çalışmasını sürdürdüğü, tarafların sıfatları itibarı ile doğan uyuşmazlık konusu davanın görüm ve çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu anlaşılmakla mahkememizin görevsizliğine karar verilmiş olup aşağıdaki hüküm fıkrası tesis olunmuştur." şeklindeki gerekçesi ile görevsizlik kararı vermiş, karar tarafların temyiz etmemesi üzerine karara şerh edildiği üzere 01.02.2013 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı gerekçelerle, davalı idarenin zımni ret işleminin iptaline karar verilmesi istemi ile idari yargıda dava açmıştır.

İzmir 4.İdare Mahkemesi: 04.04.2013 gün ve 2013/265 Esas nolu hasım düzeltme kararı ile; davanın doğru hasım olan Ege Üniversitesi Rektörlüğü yanında Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı husumetiyle incelenmesi gerektiğinden bahisle, dava dilekçesinin 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15.maddesinin (c) fıkrası gereğince ayrıca Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na da bu kararın birlikte tebliğ edilmek suretiyle dava dosyasının bu şekilde tekemmül ettirilmesine ve kararın bir örneğinin davacıya tebliğine karar vermiştir.

İzmir 4.İdare Mahkemesi: 17.04.2014 gün ve 2013/265 Esas sayılı kararı ile; "5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 101.maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemesinde görülür." Hükmüne yer verildiğinden ve dava konusu uyuşmazlık davacının fiili hizmet zammından yararlanması talebinin reddine ilişkin işlemden, yani 5510 sayılı Yasa'nın uygulanmasından kaynaklandığı, dolayısıyla anılan kanunun uygulanmasıyla ilgili olduğundan, uyuşmazlığın çözümü adli yargı yerine ait bulunmaktadır." şeklindeki gerekçesi ile 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunu'nun 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi amacıyla dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU, Mehmet AKBULUT 'un katılımlarıyla yapılan 13.10.2014 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği

ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül Yiğit'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde röntgen teknisyeni olarak görev yapan davacının fiili hizmet süresi zammından yararlanma istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Olayda; Sağlık Bakanlığı personeli olarak görev yapan davacının, çalışırken radyoaktif ve radyoiyonizan maddelerle bilfiil iştigal ettiğinden bahisle fiili hizmet süresi zammından yararlanma istemiyle yaptığı başvurunun reddedilmesi üzerine açılan davada; davalılardan Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'nca davacının durumuyla ilgili olarak mahkemeye verilen yazıda; davalı kurumca, Sağlık Bakanlığı'nın 23.04.1981 tarihli ve T.K.I-5340-MÜT-5527 sayılı yazısında, şua izni kullanabilmek için hizmetin, röntgen teşhis, röntgen tedavi, nükleer tıp laboratuarları gibi radyasyon kaynakları ile çalışan ve bu işe münhasır olarak kurulmuş laboratuarda geçmesi ve kişinin bu işlerde daimi olarak 5 saat bilfiil çalışması gerektiği, diş hekimlerinin çalışmalarının ise bu koşullara uymadığı, bu nedenle fiili hizmet süresi zammı gibi haklardan yararlanamayacakları belirtildiğinden, davalı kurumca Sağlık Kuruluşlarının Diş Hekimliği bölümünde (Diş Hekimi, Sağlık Teknisyeni, Röntgen Teknisyeni dahil) çalışan personelin fiili hizmet süresi zammından yararlandırılmadığını, buna göre 18.07.2011 tarihinde Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde sağlık teknisyeni olarak göreve başlayan davacının diş bölümünde geçen çalışmalarında direkt olarak radyoaktif ve radyoiyonizanla çalışması mümkün olmadığından 5510 sayılı Kanun'un 40.maddesinin ikinci fıkrasının 11.bendi uyarınca fiili hizmet süresi zammından yararlandırılmasına imkan bulunmadığı ifade edilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan inceleme neticesinde, davacının Ege Üniversitesi Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'ne verdiği 09.06.2011 günlü dilekçesi ile 4924 sayılı Kanun hükümlerine tabi olarak memur kadrosuna atamasının yapılmasını istediği görülmüştür

10.07.2003 gün ve 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 'Çeşitli hükümler' başlıklı 9. Maddesinde "Sözleşmeli personel, istekleri üzerine Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı ile ilişkilendirilir. Diğer sosyal güvenlik kurumlarıyla ilişkilendirilen sözleşmeli personel hakkında 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 40 ıncı maddesi hükmü uygulanır. Sözleşmeli personel, emsali Devlet memuru dikkate alınarak 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerinden yararlandırılır.

Sözleşmeli personel hakkında uygulanacak disiplin cezaları ile sicil hususunda bu Kanun ile ilgili düzenlemeler dışında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ilgili maddelerine göre işlem yapılır. Aylıktan kesme cezası, sözleşmeli personelin brüt ücretinin 1/30-1/8 arasında kesinti yapılması; kademe ilerlemesinin durdurulması cezası, sözleşmeli personelin ücretinin belirlenmesinde esas alınan kıdem süresinde indirim yapılması; Devlet memurluğundan çıkarma cezası ise sözleşmenin feshedilmesi suretiyle uygulanır. Sözleşmeli personele disiplin cezalarının uygulanması ile sicil verilmesine ilişkin usul ve esaslar Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

(Değişik üçüncü fıkra: 20/10/2005-5413/4 md.) Devlet memuru olarak çalışmaktayken bu Kanun çerçevesinde sözleşmeli personel statüsüne geçenler, sözleşmelerinin bitiminde istekleri halinde 657 sayılı Kanunun ilgili hükümlerine göre söz konusu statüye geçerken çalıştığı il emrindeki Bakanlığa ait boş Devlet memurluğu kadrolarına naklen atanırlar. Ancak, durumlarına uygun kadronun bulunmaması ve ilgilinin talebi halinde Bakanlığın uygun göreceği il emrindeki Bakanlığa ait boş Devlet memurluğu kadrolarına naklen atanırlar.

Sözleşmeli personel hakkında; 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu, 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu, 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun ile 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümleri de uygulanır.

Sözleşmeli personele karşı görevi ile ilgili veya görevi başında işlenen suçlar Devlet memuruna karşı işlenmiş sayılır.

Sözleşmeli personelin çalışma usul ve esasları ile bu Kanunun uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Sağlık Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir." şeklindeki düzenleme ile kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan sözleşmeli personelin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu kapsamında emekli sandığı ile ilişkilendirilmelerine ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir.

Söz konusu tespitler ışığında davalı Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na müzekkere yazılarak davacı hakkında 4924 sayılı Kanun'un 9. maddesi kapsamında Emekli Sandığı ile ilişkilendirilip ilişkilendirilmediği sorulmuş, gelen yazı cevabında; "Bilindiği üzere. Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası ile 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun uyarınca Sözleşmeli Personel Pozisyonlarında Çalışanların Memur Kadrolarına Atanması Amacıyla Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair 632 sayılı Kanun Hükmünde Kararname 4/6/2011 tarihli ve 27954 sayılı (Mükerrer) Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

Buna göre, 632 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesi ile 657 sayılı Kanununa eklenen geçici 37 nci madde uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile bunlara

bağlı döner sermayeli kuruluşlarda vizelenmiş veya kadro ihdas edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte çalışmakta olan ve 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde belirtilen genel şartları taşıyanlardan Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde yazılı olarak başvuranların, pozisyonlarının vizeli olduğu teşkilat ve birimde, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan memur kadrolarına, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı memur kadrosu olmaması halinde. 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan kadro unvanlarıyla sınırlı olmak ve sözleşmeli personel pozisyonlarına ilişkin vize cetvellerindeki nitelikler dikkate alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığınca müştereken belirlenen memur kadrolarına, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altmış gün içinde Kurumlarınca atanacakları hükme bağlanmıştır." denilmek sureti ile 4924 sayılı Kanun'da değişiklik yapan 04.06.2011 tarih ve 632 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na eklenen 37. Maddesi gereğince, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 1 ay içinde yapılan başvurular üzerine, ilgilisinin memur kadrosuna atamasının yapılacağı ve atmış gün içinde de atamalarının yapılacağı belirtilmiştir.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa

Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu noktada üzerinde durulması gereken sorun, davacının 4924 sayılı Kanun ve 632 sayılı Kanun Hükmünde Kararname gereğince memur kadrosuna atamasının 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce mi yoksa sonra mı yapıldığı hususudur. Zira yukarıda da ayrıntılı ile açıklandığı üzere, 5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatı ile çalışmakta olan memurlar hakkında 5434 sayılı Kanun uygulanacak ve uyuşmazlığın çözümünde idari yargı görevli olacaktır. Ancak 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur olarak atması yapılan memurlar hakkında açılacak davalarda aynı kanunun 101. maddesi gereğince adli yargı mahkemeleri görevli olacaktır. Davalı Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na yazılan müzekkere üzerine gönderilen 05.08.2014 tarihli yazı cevabına ekli hizmet çizelgesinden davacının memur olarak 18.07.2011 tarihinde göreve başladığı görülmektedir.

5510 sayılı Yasa'nın Kanun'un yürürlük tarihini belirleyen 108. maddesinde;

"Bu Kanunun;

a) Geçici 20 nci maddesinin son fıkrası 1/1/2008 tarihinde,

b) 72 nci ve 73 üncü maddeleri, geçici 6 ncı maddesinin yedinci fıkrasının (b) bendi, geçici 7 nci maddesinin son fıkrası, geçici 9 uncu maddesinin bir ilâ dördüncü fıkraları ile geçici 17 nci maddesi, geçici 20 nci maddesinin onikinci fıkrası 30/4/2008 tarihinde,

c) 60 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin (3) ilâ (8) ve (10) numaralı alt bentleri ile (f) bendinde sayılanlar için genel sağlık sigortası hükümlerinin uygulanmasına ilişkin olarak; 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1), (2), (8), (9), (10), (16), (17), (20), (22), (23), (24), (25), (26) ve (27) numaralı bentleri, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 77, 78, 79 uncu maddeleri, 80 inci maddesinin dördüncü fıkrası, 81 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi ve ikinci fıkrası, 82 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları, 87 ilâ 89 uncu maddeleri, 97 nci maddesinin son fıkrası, geçici 1 inci maddesinin son fıkrası, geçici 3 üncü maddesi, geçici 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrası, geçici 11 inci maddesinin ikinci fıkrası, geçici 12 inci maddesi hükümleri 1/7/2008 tarihinde,

d) Diğer hükümle

ri 2008 yılı Ekim ayı başında, yürürlüğe girer." şeklinde düzenlenen, Kanun'un hükümlerinin yürürlük tarihlerinin ayrı ayrı belirlendiği ve nihayetinde kanunun 01.10.2008 tarihinde bütünü ile yürürlüğe girdiği anlaşılmaktadır.

Tüm bu yasal mevzuat ile dosya kapsamındaki bilgi belgelerden, davacının memur olarak atamasının yapıldığı 18.07.2011 tarihinde 5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmiş olduğu, bu itibarla açılan davaya 5510 sayılı Kanun'un 101. maddesindeki açık düzenleme gereğince İş Mahkemesi'nde bakılması gerektiği anlaşılmıştır.

Açıklanan bu nedenlerle İzmir 8.İş Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İzmir 8.İş Mahkemesi'nin 24.01.2013 tarih ve 2012/185 Esas, 2013/12 Karar sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 13.10.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT